

Nr 314.

Av herr **Laurin**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.*

Vid studiet av den kungl. försvarspropositionen finner man snart, att de föreslagna indragningarna synbarligen skett slumpvis utan hänsyn till det militära sakläget, samt att man i verkligheten ganska litet fäst avseende vid ekonomiska förhållanden och verklig sparsamhet. Dessa anmärkningar kunna med fullt fog även göras beträffande indragningen av Vaxholms grenadierregemente.

Från skydds- och försvarssynpunkt måste man fråga sig, vad meningen är med att borttaga en nödvändig säkerhetsbesättning från den fästning, som skall skydda landets huvudstad. Att nu ersätta denna besättning med en del av ett infanteriregemente förlagt i Stockholm måste betecknas som otillfredsställande och vittna om föga kännedom om förhållandena vid fästningen. Jag vill för tillfället blott påpeka, att infanteriet vid denna *kustfästning* med omgivande skärgård givetvis måste erhålla en efter de lokala förhållandena lämpad utbildning. Skall den del av Svea livgarde, som avses för fästningen, erhålla sådan utbildning, måste den givetvis förflyttas till fästningsområdet och det är svårt att se, vad vinsten med indragningen då blir, ty sådana ideliga förflyttningar och kommenderingar från Stockholm till Vaxholm måste självfallet medföra stora kostnader. Klart är att man icke beaktat detta ekonomiska förhållande lika litet som andra liknande.

Vaxholms grenadierregementets nya och vackra etablissement kan omöjligt på grund av sitt läge användas till annat ändamål. Bibehölls nu Vaxholms grenadierregemente såsom kår och fästningsingenjörskompaniet också dit förlades, vunnos stora besparingar i administrationshänseende, ty intet hindrar, att vapenvård, kasernvård, intendenturförvaltning m. m. kunde för dessa skötas gemensamt.

Härigenom bleve också fästningsingenjörskompaniets etablissement ledigt och kunde överlämnas till Vaxholms stad som en ringa compensation för stadens förluster. Det är ju uppenbart, att städer av Vaxholms typ måste bliva synnerligen lidande genom ett eventuellt antagande av det kungl. förslaget. En gåva till staden av nämnda etablissement torde av stadens invånare mottagas med tacksamhet, då staden är i behov av lokaler för såväl kommunal mellanskola som rådhus. En hel del ekonomiska skäl

skulle ytterligare kunna anföras, men jag skall för tillfället endast uppehålla mig vid ett. Underhållskostnaderna för Vaxholms grenadierregementes etablissemment bliva i regel inga, alldenstund hyrorerna för officersbostäderna i regel lämna stort överskott, vartill ej motsvarande finnes vid förläggning i Stockholm av dessa fästningstrupper.

På grund av vad jag sålunda anfört vågar jag hemställa,

att riksdagen ville besluta, i den händelse den kungl. försvarspropositionen vinner riksdagens bifall, att bibehålla Kungl. Vaxholms grenadierregemente såsom kår av den storlek, som i det kungl. förslaget är föreslaget för Kungl. Gotlands infanterikår, samt att fästningsingenjörskompaniet vid Vaxholms fästning förlägges till grenadierkårens etablissemment med gemensam administration i största möjliga utsträckning.

Stockholm den 20 mars 1925.

Harald Laurin.
